

i Besiddelse af de Produktionsmidler, der er Tale om i den nævnte Lov. Det har sin Betydning, at Tilskuddet ifølge denne Lov kan komme Fiskerne i Hænde saa hurtigt som muligt, før at de kan hjælpes til at indkøbe disse Produktionsmidler. Jeg skal i denne Forbindelse meget indtrængende henstille til den højtærede Minister, at Bestemmelsen i § 4 om, at Landbrugsministeren kan tilstille de stedlige Fiskeriforeninger et Forskud paa denne Understøttelse, maa blive effektiv saa hurtigt som muligt, saa at der kan blive truffet Foranstaltninger til, at der udbetales de stedlige Fiskeriforeninger et Forskudsbeløb til Uddeling til trængende Fiskere, idet dette vil have overordentlig Betydning. Jeg haaber, at den højtærede Minister vil kunne svare imødekommande paa en saadan Henstilling. I øvrigt skal jeg anbefale Lovforslaget til uforandret Vedtagelse.

Finansministeren (Brandes): Jeg skal tillade mig paa Landbrugsministerens Vegne at sige overfor det ærede Medlem, at det kun kan glæde ham, at det ærede Medlem ikke agter at stille noget Ændringsforslag til Lovforslaget, idet dets hurtige Fremme derved kun kan paaskyndes. Hvad angaar den Henstilling, det ærede Medlem gjorde, vil jeg sige, at der netop i Lovforslaget staar en Bestemmelse om, at et saadant Forskud kan udbetales, men jeg kan paa Landbrugsministerens Vegne tilsige, at dette vil blive effektivt, og at man vil komme saadanne Fiskere til Hjælp, overfor hvem Forskud er nødvendigt.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1—5 (se Tillæg C. Sp. 371) samt dets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af midlertidig Lov Nr. 236 af 8. Maj 1917.

(Lovforslaget findes i Tillæg A.; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 1149).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af midlertidig Lov Nr. 18 af 23. Januar 1917 om Forbud mod Nedrivning af Bygninger m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg A.; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 1149).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Jørgen Berthelsen: Der er neppe nogen, som i Almindelighed kan have Indvendinger at gøre mod det foreliggende Lovforslag. Der er i Bemærkningerne til Lovforslaget nævnt en Del Købstæder og enkelte Landkommuner, som har søgt om at faa Bestemmelserne bragt til Anvendelse, men af disse har kun tre, nemlig København, Frederiksberg og Gentofte, anmodet om, at Lovens Gyldighed forlænges. Det er mig meddelt, at der muligvis er enkelte af de andre Købstæder, som ikke ønsker Lovens Gyldighed forlænget, og jeg vilde derfor sætte Pris paa, at Lovforslagets § 3, som indeholder den Bestemmelse, at de „Tilladelser, som Indenrigsministeriet efter Kommunalbestyrelsernes Indstilling i Medfør af nævnte Lov § 1, 1ste Stykke, har meddelt Kommunerne til at anvende Lovens Bestemmelser, forbliver i Kraft indtil Oktober Flyttedag 1918“, ændres derhen, at Forlængelse af Gyldigheden af Tilladelsen til de Kommuner, som har søgt om en saadan Ret til at forhindre Nedbrydning, betinges af, at de indgaar med fornyet Andragende. Jeg kan ikke godt tænke mig, at den højtærede Indenrigsminister skulde have noget derimod, saa meget mere som det falder sammen med, hvad der er sket med Hensyn til de tidligere Love, f. Eks. med Hensyn til Huslejeloven. Da den blev forlænget, blev det udtrykkelig betinget af, at de Kommuner, som har anvendt denne Lov, indgav fornyet Andragende. Det er der jo ikke synderlig Ulejlighed ved, men hvis Lovforslaget vedtages, som det foreligger, er samtlige Kommuner, som har haft denne Tilladelse, forpligtede til at bibeholde Lovens Bestemmelser, uagtet der maaske kunde findes enkelte, som helst